

VÁSÁRHELYI NAPLÓ.

TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik — ünnep és vasárnap utáni napot kivéve — minden reggel.

<p>Előfizetési árak: Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr. Egy óra 60 kr. — Vidékre postán: Egész évre 10 frt. — Egyes szám ára 2 kr.</p>	<p>Felelős szerkesztő: Dr. FEJÉR KÁLMÁN.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: L é v a i F. sétatéri könyvnyomdájában. Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.</p>
--	---	--

A közgyűlés előtt.

Törvényhatósági bizottságunk a holnapi napon tartja e havi rendes közgyűlését és pedig eléggé szintelen napirenddel.

Az érdeklődés azonban fel van kelve már a holnapi közgyűlés iránt. A politika tartalommal is megjelenő helyi lapok értekezletre hívják meg pártjuk tagjait, mely értekezleten a közgyűlés napirendjéről esik szó, természetesen pártpolitikai szempontból.

Ez a nagy buzgóság pedig nem egyébért van, mint Heves-vármegye politikai átiratáért.

E politikai átirattal — nem lévén politikai ujságok — érdeme szerint nem foglalkozhatunk, de különben sem óhajtanánk foglalkozni. A heves-vármegyei átiratáról tehát mi nem mondunk sem jót, sem rosszat. Még az átirat tartalmát sem ismertetjük, már annál inkább sem, mivel az köz-tudomásu s a heves-vármegyeiek eme hirhedt határozatát, a még hirhedtebb csongrádi felirat provokálta.

Csongrád-vármegye törvényhatósági bizottsága ugyanis az obstrukció megfékezése, illetőleg lefegyverzése tárgyában hozott egy határozatot s azt pártolás végett megküldötte az összes vármegyéknek és törvényhatóságoknak.

A csongrádi átirat azután változó szerencsével bejárta a törvényhatóságok közgyűléseit. Mindenütt viharos scenákat idézett elő, mindenütt felkavarta a politikai szenvedélyek hullámaát s míg egyik viharból diadalmasan került ki, a másik viharban már megbukott.

A mi törvényhatóságunknál nem bukott meg s mi az obstrukciót meg-

fékezendő, már más nap feliratot intéztünk az országgyűlés képviselőházához, bár a mi feliratunk nem fékezte meg az obstrukciót és nem is fegyverezte le az obstrukciókat.

A hevesiek azonban nem úgy jártak el mint mi. Nemcsak hogy elbukttatták a csongrádi testvérek átiratát, de még a tetejébe is dupláztak azzal, hogy átiratukat megbotránkozással vették tudomásul s kimondták, hogy az ősi alkotmány sértetlen megőrzése érdekében felírnak az országgyűléshez s feliratukat pártolás és hasonszemléli felirattal való támogatás végett megküldik az összes törvényhatóságoknak.

Ez a felirat, illetőleg átirat szerencsésen el is érkezett hozzánk s mint a közgyűlési tárgysorozat 9. pontja mutatja a szerdai közgyűlés napirendjén is van.

Ez a pont tehát tárgyalás alá kerül. Hogy mi sorsa lesz, nem tudjuk. A legnagyobb valószínűséggel leszavazzák. És ha következetesen akar a törvényhatóság eljárni, tényleg nem is tehet egyebet, minthogy az átiratot leszavazza. És miért? Ez a hevesi átirat lényegében nem egyéb a csongrádi átirat ellenkezőjénél.

Mi a csongrádiak obstrukciós átiratát magunkévá tettük, annak értelmében feliratot intéztünk az országgyűlés képviselőházához, ha tehát következetesen akarunk maradni, akkor a hevesi átirat felett napirendre kell hogy térjünk.

Mert egy tárgyban kétféleképen nem határozhat egy erkölcsi testület a saját tekintélyének kisebbitése nélkül.

És ha a törvényhatósági bizottság napirendre tér a hevesi átirat felett, kénytelen-kelletlen el kell hogy fogadja

a debreczeni törvényhatóság feliratát, a mely szintén a szerdai közgyűlés napirendjére van kitűzve s melynek célja az, hogy törvényhatóságunk a magyar felelős kormányhoz bizalmi feliratot intézzen.

Ez volna legalább a logika, már emennyiben a logikátlanságban is lehet következetességet fedezni fel.

Ime tehát idejuttatta törvényhatóságunkat a politizálás. Nem győztük eleget hangoztatni, hogy a törvényhatóság közgyűlésein semmi helye sincs a politikai vitáknak. Nem győztük eleget hangsúlyozni, hogy a közigazgatás és politika két külön mező és hogy mint két kard egy hüvelyben, úgy e kettő sem fér meg a jogi életben. Mert vagy politizálunk, vagy közigazgatunk. Ha politizálunk, akkor tegyük félre a közigazgatást, ha pedig közigazgatunk, akkor ne politikai szemüvegen át nézzük a közigazgatási helyzetet.

Hangsúlyoztuk és hangsúlyozzuk, hogy épen Hódmező-Vásárhely főispánja volt az, ki a főispáni székéből azon elvi ki jelentést tette, hogy a törvényhatóság kebelében nem óhajta ismerni a politikát, azaz nem akarja, hogy a különben is politikai elvek szerint tömörülő vezérlő egyéniségek örökös harezban álljanak a törvényhatóság közgyűlésein gyengítvén egymást, gyengítve egymás erőit és meghurcolva a törvényhatóság erkölcsi tekintélyét.

Ime újból megfújták a pártok vezérlő egyéniségei a riadót, ki van a jelszó adva s el vagyunk készülve, hogy valóságos politikai csatát vívunk a törvényhatóság színe előtt azok, kik már annyiszor hirdették, annyiszor megfogadták, hogy közgyűlésein

csak városunk érdekeit, a szorosan vett közügyi érdekeket fogják képviselni és szolgálni s a kik ime mégis kapva-kapnak minden olyan alkalmon, hol kihegyezett nyilaival a vidéki politikának, támadhatják egymást.

Csak a napokban mondotta ki az ország egyik előkelő törvényhatósága, hogy a hevesi és debreczeni átiratokat az okból nem óhajtja tárgyalás alá venni, mivel egyrészt az országos politikának a vidéki törvényhatóságok kebelében helye nincs, de megkülönböztetve is a legilletékesebb faktorok oly irányu politikai tanácskozásokat folytatnak jelenleg, mely épen az alkotmányos kibontakozást czélozza és ép e perczekben a törvényhatóságok pró vagy contra felirataira semmi szüksége nincs.

És ha jól meggondoljuk akkor sem lenne ám következetlen önmagához, ha ily értelemben határozná minden politikai viták inscenizálása nélkül. Mert az is következetesség, ha egy jogilag tagas decretumot, — belátva annak téves voltát — korrigálja valaki. Korrigáljuk ki mi is és mondjuk ki, hogy a törvényhatóság közgyűlésében nem politizálunk.

A tárgysorozat egyéb pontjai között találjuk továbbá a létesítendő új vágóhid kiépítésére vonatkozó előterjesztést is. Erre vonatkozólag holnap számunkban tesszük meg észrevételeinket, ismételvén a tanács határozati javaslatának lényegesebb pontjait.

☒ **Közgyűlés.** A folyó 1899-ik évi február hó 8-ik napján, azaz szerdán délelőtt 9 órakor a székház közgyűlési termében tartja városunk törvényhatósága rendszeres havi közgyűlését.

A közgyűlés főbb tárgyai:

Polgármesteri jelentés a folyó év január haváról.

Interpellációk.

Indítványok.

Törvényzikkék.

Belügyminiszteri leirat a Kiss János volt adóügyi tanácsnok fegyelmi ügyében kelt 233/1898. sz. közgyűlési határozat ellen, Garzó Imre biz. tag által benyújtott felelőre vonatkozólag.

A nagyméltóságu m. kir. földmívelésügyi miniszter ur az 1898. évi II. t. cz. 71-ik §-a értelmében létesített községi segély-alap szervezete és kezelése tárgyában alkotott szabályrendelet egy példányát jóváhagyási záradékkal ellátva elküldi.

Debreczen sz. kir. város törvényhatósága a magyar felelős kormányhoz intézett bizalmi feliratát hasonszemlével felirattal támogatás végett megküldi.

Torontál vármegye közönségének átirata az országgyűlési tárgyalások zavartalan menetének biztosítása iránt újabb felirat intézése tárgyában.

Heves vármegye közönsége az ősi alkotmány sértetlen megőrzése érdekében az országgyűlés képviselőházához intézett feliratát pártolás és hasonszemlével felirattal támogatás végett megküldi.

Győr sz. kir. város közönsége — a vidéki városok által kibocsájtandó községi kölcsönkötvények adó- és bélyegmentesége tárgyában — az országgyűlés képviselőházához intézett feliratát pártolás végett megküldi.

Tanácsi előterjesztések:

A városi adóhivatalnál megüresedett segédszámvisztási állás betöltése tárgyában.

Az igazoló választmánynak Baranyi Ferencz igazolása tárgyában beterjesztett előterjesztése.

A nyugdíjalap múlt 1898-iki állásáról.

A „Patkós“ elnevezésű ártézikut költségeire a 355/1893. sz. közgyűléi végzéssel megszavazott 1000 ft utalványozása tárgyában.

A létesítendő új vágóhid ügye.

A közutak törzs-könyvezésére még szükséges 2500 forintnyi összeg fedezése tárgyában.

A „Pesti Hazai Első Takarékpénztár“nál fentlevő tartozás után f. év márczius hó 15-én esedékes 21353 ft 50 kr. fedezésére, valamint a tavaszi munkáltatásokkal járó kiadások teljesítésére 30,000 ft függő kölcsön felvétele tárgyában.

Hjaj, ha az embernek szerencséje van!

Moll Alfréd festőművész az állatkertben barangolt, hogy készítené aquarelljéhez impressiókat szerezzen. Egy sorsolási bódé előtt megállott.

Megkísérlem egyszer már ez uton is szerencsém, gondolá. Minden dobás nyer. Tehát mindenképen következtethetek majd belőle: szerencsés fickó leszek-e, avagy boldogtalan.

Ha pl. egy ilyen kis zöld kanecót nyerek, akkor a zöld szín reménnyel fog eltölteni, hogy inádot Rózám nem kell még egészen elveszítettnek hinni rám nézve. De ha pl. egy ilyen kis kosarat nyerek, akkor el lehetek rá készülve, hogy az öreg bankár-papa rövid uton kiteszi a szűrőmet.

Ilyen tünődések között lépett Alfréd a bódéba s megforgatá a sokszemű kockát.

— „Tíz szem“ jelenté közönyösen a felügyelő.

— A 10-es szám nyereménye egy bugyelláris, — konstataulta a nyereményosztogató segéd a kezében levő jegyzék-ből. Tessék egyet választani.

Alfréd elvett egy bugyellárist a sok közül és eltávozott, azaz hogy csak egy szomszédos borozóba ment s ott leült egy asztal mellé.

— Tehát egy bugyelláris, — szólt magában. Ennek a jelentése is elég vilá-

gos. Csak meg kell tölteni bankóval, aztán majd a vén bankár mindjárt olvadékonnyabb lesz.

Nem túrtörtethette magát, hogy a jövőmondó bugyellárist közelebből szemügyre ne vegye, talán abban a reményben, hogy jóslását az alapon tovább fűzheti.

Legnagyobb meglepetésére a bugyelláris nem volt egészen üres. Egyik rekeszben egy I. osztályu hajó-jegyet talált a Hamburg-New-Yorki vonalra.

— Nem akar ez tán a sorsnak valami új-mutatása lenni? — szötte tovább gondolatát a babona által már-már elfogult festőművész.

— Talán New-Yorkban még annyira csecsemőkorát éli a festőművészet, hogy még legegyszerűbb vázlataimat is busás árért kapkodnak el a műpártolók? Ha aztán, mint jó! feldollározott ember viszatérek, akkor...

— Uram, a pénztárczámat! — szakítá meg filosofálását e pillanatban egy-hórihorgas alak. Tévedésből került az önhöz, én felejtettem ott a játékbódéban. A tulajdonos majd kártalanítja önt egy másikkal.

Alfréd átadta a bugyellárisát, melylyel az idegen sokszoros köszönetnyilvánítás között sietve eltávozott; Alfréd még hamarosan leskizelte a távozót, a kibent pompás anglius typutst vélt felfedezni.

Mikor hazatért műtermébe, illatos le-

vélke várta már, melyen csak e rövid, de sokatmondó mondatot találta: „Holnap reggel — Róza.“

E két boldogító szó hatása alatt Alfréd másnap a bankár fogadó szobájába sietett, hol csakhamar egyetlen reménye, a szép Róza is megjelent.

— A mai délelőttöt választottam, — suttogá Róza, mert tegnap az árfolyamok nagyon emelkedtek. Ez mindig pompás hangulatba szokta hozni apuskát. De ma mégis rossz kedvűnek látszik, talán valami rossz hírt kapott valahonnan.

Talán mégis elhalasztanók a dolgot!

— Nem angyalom, vagy-vagy! Itt vagyok, itt maradok és ha kell a pokol tor-kába rohanok. A mi ellenállhatlan bátorságot önt belém az, hogy nincs is komoly ellenjelöltem, akitől tartanom kellene.

— Azért nem szabad elbizakodnunk. Ki tudja, hogy apa nem akar-e rövidesen valamely pénzes-zsáknak kiszolgáltani?

— Annál kevésbé van vesztegetni való időnk.

Még egy meleg kézszorítás és Róza beosont a dolgozószobába, a hol apja az újságokat böngészte.

— Apa, valaki beszélni óhajt veled.

— Úgy! Hát nincs ott senki, aki beszéljen?

— Van, apuska, hanem... olyan valaki akar veled beszélni, a kit én nagyon

A községi faiskola kezeléséről s a fátásról szóló s a 80677/1897. sz. földmívelésügyi miniszteri rendelet értelmében módosított szabályrendelet bemutatása tárgyában.

A szeretetházi ápoltak, továbbá a szemkórházhoz bejáró szegény szembetegek gyógykezelése s a gyermekambulatorium működésének beszüntetése tárgyában.

Kiss János tanácsnok és dr. Draskóczy Pál t. alügyész ellen — a város tulajdonát képező rárósi birtok haszonbérbe adása és a bérleti szerződések megkötése körüli késedelmes eljárás miatt — folyamatba tett fegyelmi ügyben.

A főgimnáziumi tanuló ifjuság számára játszótér kijelölése iránt.

Banga Péter főszámvevő nyugdíjaztatása iránt beadott kérelme tárgyában.

Napi hírek.

— **Személyi hir.** Br. Thoroczkay Viktor főispán vasárnap este a 8 órai vónattal városunkba érkezett, hogy a közgyűlésen és közigazgatási bizottság ülésén elnököljön. A főispán hosszabban fog városunkban tartózkodni.

— **Halálozás.** Városunk egyik érdemben gazdag polgára, Tóth Márton halt el f. hó 5-én este. A boldogult 1817 június 6-án született s így 82 évet élt. A megyei törvényhatóságnak és városunk törvényhatóságának 30 éven át volt képviselője; a róm. kath. iskolaszéknek tagja

szeretek s a ki... kezemet akarja megkérni.

— Mi a patvart! Többet ismerek ugyan, a kik kezédért versenyeznek, de olyat nem, a ki ily módon jelentené be magát. Valóban kíváncsi vagyok.

Alfréd csakhamar a bankár előtt állott.

— Ön az, kedves Moll ur? Ugy, ugy. Önre csakugyan nem gondoltam. Nemde ön nyerte el a legutóbbi műkiállítás alkalmával a nagy aranyérmét?

— Arról ugyan nincs még tudomásom, de nem tartom épen lehetetlennek, — viszonzá önérzettel a művész. És miután már kedves leánya volt oly szeretetreméltó, hogy önt czéлом tekintetében előkészítse, talán nem marad más hátra, mint hogy hivatalosan is megkérjem k. leánya kezét.

— Ugy van, ugy van, tudok mindent. Látja kedves Moll ur, én őszintén akarok önhöz szólni.

A festészet manapság — nézetem szerint — csekély kivétellel, igen hálátlan mesterség. Hisz festményeket nem igen vesz az ember, legfeljebb, ha valamely kisorsoláskor nyer egyet-kettőt. Persze, ha ön kiváló tehetség volna!

— Talán az vagyok, mondá Alfréd, leketőleg szerényen. Méltóztassék csak bepillantani vázlatkönyvembe.

volt 40 évig, a Népbanknál mint választmányi tag 18 évig működött. Nején Szamák Erzsébeten kívül három gyermeke, tiz unokája, tizenkét dédunokája és nagyszámu rokonság gyászolja az elhunytat. Temetése ma délután 2 órakor lesz. Béke hamvaira!

— **Kánikula télen.** Ne hogy azt higgye valaki, hogy a világ sorrendje már egészen felfordult. Oh nem. Meglehetősen egyforma egyhangúsággal és változatos-sággal folyik az le. Azért mégis meleg volt tegnap és ma a városházán. Tegnap délelőtt tartotta meg a számonkárószték — br. Thoroczkay Viktor elnökle alatt — ülését, délután pedig megkezdte az egyes ügyosztályok vizsgálatát, kezdve a polgármesteri hivatalban és ma dél-előttre elért a rendőrkapitányi hivatalhoz. A hivatali helyiségeket tisztágták lázasan, hogy a sok szemét szemét ne szurjon. A hátralékos aktákat meg ember fölötti erővel dolgozták fel. Fél esztendőben egyszer megjárja az ilyen multság.

— **Kijelölő bizottsági ülés.** F. hó 7-én azaz ma este 6 órakor a kijelölő bizottság ülést tart. Ennek oka a városnál megüresedett segéd-számtisztai állásra pályázók kandidálása. A segéd-számtisztai állásra pályáztak: Farkas János v. irnok és Szántay Elemér ráczkevei számtiszt.

— **Miniszteri leirat.** A belügyminiszter városunkhoz a tegnapi napon érkezett leiratával felvilágosító jelentést kér a nyári szinkörnél felmerült tulkiadásokról s a

A bankár unottan kezdett lapozgatni a könyvben.

— Ezer ördög! kiáltá hirtelen, hogyan jut ön az én pénztárnokom arczképehez?

— Az ön pénztárnoka? Ezt az urat tetszik gondolni, akinek tárczájában tegnap egy amerikába szóló hajójegyet találtam.

— Mi az? Hogy mondta? Ön tréfál?

— Épenséggel nem, mondá Alfréd és elmondá tegnapi kalandját az állatkertben.

Mint a villám rohant a bankár a telefonhoz, odacsengette az irodavezetőt és kérdé: Az irodában van-e a pénztárnok?

— Nincsen, néhány percz előtt ment el a 200,000 fitnyi letéttel az állampénztárba.

— Hajtasson rögtön néhány detektivvel a hamburgi pályaudvarra. Ha a pénztárnokot ott találja, azonnal tartóztassák le.

— Igy ni! fordult most a bankár Alfrédhez. Ha a pénztárnokot a pályaudvaron elfogják, megkapja leányomat. Várjunk!

Egy óra mulva megjött a telefon-jelentés: „Pénztárnok hamburgi pályaudvaron letartóztatva.”

Néhány percz mulva Moll Alfréd ur boldog völegény volt.

Demokritos.

főispáni lakás és hivatali helyiségek átalakítási költségekről. Kérdi a miniszter, hogy az italméresi kártalanítási kötvények eladási árából a szóban levő tul kiadás fedezése mely határozattal rendelkezett el, jóváhagyást nyert-e és az összegből mennyi áll még rendelkezésre?

— **Iparegyleti közgyűlés.** F. hó 5-én délután tartotta meg az iparegylet ez évi rendes közgyűlését, a melyen választmányi tagokul megválasztattak: Patócs István, Tóth József, Kmetty Károly, Pásztor Imre, Gyöngyösy Sándor, Draskóczy Lajos, Felberbauer István, Albert József, Deák László, Francziszti István. Pótagok lettek: Morzál István, Kolofon Pál, Balog István, Tokody Ferencz, Fajfrik Pál, Mayerfi József. A közgyűlés elé egy érdekes indítványt adott be Félix Lajos, a mely indítványban az van, hogy az iparegylet az ipartestülettel olvadjon egybe. Ez valóságos abszurdum, mert ugy az ipartestületnek, mint az iparegyletnek teljesen különböző célja van.

— **A kaszinó-estély.** A mult szombaton, e hónap negyedikén tartotta a kaszinó egyesület utolsó estélyét ez idényben és ez vált be a legfényesebben. Sok előkelő közönséget vonzott a két előbbi estély kedves emlékezete. A rendezőség, mint mindig, most is mindent elkövetett, hogy a kaszinó kis terme a széles nagy kedvnek legyen színhelye. Az este kilencz órakor beállt multság világos viradtig tartott. Csak egy bántja a mi szívünknek ez az, hogy tudósítónk nagyon gyenge ember, akit a szép szemek gyújtó varázsa annyira tönkretett, miszerint a szép leányok és asszonyok névsorával nem tud beszámolni. Ő ugyan azt állítja, hogy névsort készített, de a szemek gyújtó lángjától a szive tüzet fogott s a szive fölött levő névsor elhamvad. Bocsanat a szerencsétlen embernek. Máskor kevésbé gyulekony tudósítót tartunk.

— **Névváltoztatás.** Vásárhelyi illetőségű Mónus János magyar államvasuti vonat málházó és kiskoru gyermekei: János, Margit, István, nevüket belügyminiszteri engedéllyel Erdőhegyi-re változtatták.

— **Teaestély.** A helybeli református jótékony nőegylet, a ref. főgimn. tornacsarnokában holnap, szerdán tartja teaestélyét. A jótékony czéllal egybekötött táncmulatságra itt is felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Halálozás.** özv. Szilágyi Sámuelné szül. Bese Juliánna élete 72-ik évében f. hó 5-én rövid szenvedés után elhunyt. Temetése VI. ker. Gomba-utca 5. sz. a. házától a ref. vallás szertartásai szerint tegnap d. u. 2 órakor ment végbe nagy részvét mellett. Hült tetemei az Arany temetőbe helyeztetek örök nyugalomra.

Ellenszegül a rőndnek.

— Esemény a vonaton. —

Tegnap történt, hogy a Szeged felől jövő vonat egyik másodosztályú kocsijában jó helyet keresett egy ur a nejének. — Nagysokára talált is egyet, de azon egy kis uti bőrönd feküdt. Az átellenében ülő urhoz fordult tehát és a következő párbeszéd fejlődött ki közöttük:

— Uram, sziveskedjék e bőröndöt erről a helyről elvenni.

— Bocsánat — felelé az utas — azt a bőröndöt nem veszem el.

— Nem veszi el?

— Nem!

— Így hát kénytelen vagyok a vonatvezetőt előhívni.

— Csak tessék!

— Csak tessék!

— Tessék — mondja az előhívott vonatvezető az utasnak — tessék azt a bőröndöt arról a helyről elvenni.

— Sajnálom — de azt nem teszem, — mondja az utas.

— Ha nem teszi, akkor kénytelen vagyok az állomásfőnök urat előhívni.

— Csak tessék!

— Csak tessék!

Megérkezik az állomásfőnök s méltóságtelesen azt mondja:

— Azt hallom, hogy ön azt a bőröndöt arról a helyről nem akarja elvenni.

— Ugy van, nem veszem el.

— Nem veszi el?

— Nem!

— Ne tréfáljon uram, mert rögtön rendőrt hívok.

— Csak tessék!

— Csak tessék!

Megtörténik.

A rendőr méltóságának tudatában, ünnepélyes hangon szólítja meg az utast:

— Uram!

— Parancsol?

— A törvény nevében mondom, el fogja-e venni arról az ülésről azt a bőröndöt?

— Nagyon sajnálom, de azt nem fogom megtenni.

Általános megbotránkozás.

— Az ördögbe is, — kiált a rendőr, — miért nem akarja azt a bőröndöt arról a helyről elvenni?

— Azért, — hangzik a komoly válasz, mert a bőrönd nem az enyém és az urak kedvéért nem leszek tolvaj.

És mindnyájan jól nevettek.

Irodalom.

Egy ünnepély leírása a bibliában.

Omri házának sarja, a phoeniciai istenek imádója megsebesült vala, s visszavonula jezreéli palotájába. Elizéus ekkor átment a rámóthi táborba, megállta a seregek fedjedelmei előtt és szóla a buzgó Jehuhoz: „Beszédem van veled, oh fejedelem!” Bémentek a házba, és ő Jehuak fejére tölté az olajat és monda néki: „Ezt mondja Jahveh, az Izraelnek istene: királylya kentelek téged Jahveh népén az Izraelen.” Jehu pedig kijöve az ő urának szolgálóhoz, és monda: „Így s így szóla nekem, mondván királylya kentelek téged. Azért nagy sietséggel kiki mind ragadá az ő ruháját és alá helyezteték a grádicsnak felső részére, és trombitát fuvának, mondván: Jehu uralkodik!” Így mondja el egy királylya kenés történetét a könyvek könyve, a biblia a tragédiák e tárháza. (Királyok k. 2. 9.) Az egyszerű szavakból komoly, őszinte, becsüle-

tes nép erős morális érzelve dobog felénk, az az érzelem, mely áthuzódik egész nagy tragikus történelmünkön. E történelem legkitűnőbb írott kuforrása az új nagy világtörténeti mű, mely ez eseményeket a legújabb adatok felhasználásával mondja el. A Marczali Henrik szerkesztésében megjelenő Nagy Képes Világtörténet ez, melynek most 11. füzeté jelent meg, gazdagon illusztrálva. Egy füzet ára 30 kr. kapható minden hazai könyvkereskedésben s a kiadó társulatnál. Megjelen minden héten egy füzet.

REGÉNY-CSARNOK.

János ur viszontagságai.

Humoreszk.

Írta: Prokucek Sámuel.

„Ördögös villamos világítás“ szólott önmagában dörmögve János ur, midőn a jó barátok körében eltöltött vig „muri“ után, ugy hajnalfele haza botorkált. A nagy piacon vigan sugározták a villamos ivlámpák fényüket, megszegyenitvén a holdat, mely eső felhők mögött bugdácsolt. „Ügyetlen emberek“ folytató önmagában elmékedéseit János ur; nem vették észre, hogy azok a villamos lámpák ferdén vannak feltéve; én most éjjel is jól látom. Nincs is semmi esztetikai érzés azokban az emberekben. Hajh! jobbak voltak azok a petroleum lámpák, mert azok többnyire korán ki szoktak aludni s a magamféle becsületes embernek nem kellett szégyenkeznie ország világ előtt, ha ugy hajnal felé tart hazafelé. De hm! Miért, kitől szégyenleném én magam; hogy egy pohár jó bort elfogyasztottam jó barátok társágában, hogy ilyen „jókor“ megyek haza mi van abban? Kivel nem történt volna ez meg egyszer életében?! S aztán én teljesen „normális“ állapotban vagyok. Egy... kettő... három, olyan egyenesen járok, mint egy granatéros. Ejnye! Ez az átkozott flaszter... majdnem elesetem... Azok a városatyák nem tudnak már egyszerű jó járdákról gondoskodni! Szégyen, gyalázat! Az ember itt lábát törheti világos nappal!

Ilyen és hasonló zsörtölődések között ballagott haza felé János ur. Künn lakott a külvárosban és még jókora ut állott előtte. Az eső kis csepegekben kezdett hullani; távolból egy éber kakas hajnali kukorikolása hallatszott. Ezen éber állat hangján és János ur egyenlőtlen lépteinek zaján kívül mi sem hallatszott, mély esend honolt az utcákon, a város lakói hajnali, legédesebb álmaikat álmodták.

János ur rózsás hangulatban volt. Felmerült ugyan, de csak egy pillanatra, keblében az aggályosság érzete: mit fog mondani mindezekhez kedves hitvestársa, de hát még anyósa! De csakhamar elűzte az aggályos gondolatokat, mellére ittvén keményen szólott; én vagyok az ur a háznál; a többieknek „tács.“ A rózsás hangulat újból felszínre emelkedett keblében kitörő érzelmei dalolásra készteték s felhangzott rekedt, borközi hangon:

„Hármat rikkantott már, hármat rikkantott már a rigó, a rigó, a rigó,

Nem parancsol nekem, nem parancsol nekem a bíró, a bíró, a bíró!“

„De bizony parancsol az urnak a törvény!“ ezen szavakkal állott eléje egyik kapualja elől egy furcsa alak. Hátan nagy bős bundát viselt, fejét tatár kucsma ékíté, kezében alabárdot, vagy más nyársféle gyilkoló szerszámot hordott.

„Ki az?“ szólott János ur visszarettenve. Mit akar?

„Azt tanácsolom az urnak, viselje magát esendességben s ne zavarja a békés polgárok éjjeli nyugalmát!“

(Folyt. köv.)

Kiadó tulajdonos: LÉVAI F.

A

„NEMZETI“

élet, baleset és népbiztosító társaság

hódmező-vásárhelyi

főügynökségét

Diamant Manó úr

vette át.

Az összes ágazatokban működését a mai nappal megkezdette.

Főügynökségi iroda: Szegedi-utca 8. sz. Ugyanott ügynökök is alkalmazást nyernek.

59/899. tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A hmvásárhelyi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Konstantin Testvérek czég végrehajthatónak Garai Sándorné Lénárt Juliánna végrehajtást szenvedő elleni 170 frt töke követelés és járuléka, ezek között jelen kérvényi 6 frt kielégítése iránti végrehajtási ügyében a szegedi kir. törvényszék (a hódmezővásárhelyi kir. jbróság) területén levő, a hódmezővásárhelyi 7129. szjtkvben 16826. hrsz. alatt felvett 940 □-öl szőlőből (dézsmás a sarkaljban) a Lénárt Juliánna Garai Sándornét illető 1/12 részre 31 frt 16 kr. és az 1881. évi LX. t. cz. 156. §. c) pontja alapján a hmvásárhelyi 8044. szjtkvben felvett 4669. hrsz. egész házra és 187 □-öl udvartelekre az árverést 720 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenntebb megjelölt ingatlan az 1899. évi február hó 17-ik napjának d. e. 9 órakor a tkvi helyiségben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 72 frtot készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű előismerényt átszolgáltattani.

Kelt a hmvásárhelyi kir. járásbíróság, mint tkvi hatóságnál 1899. évi január hó 13-ik napján.

KISS, kir. jbró.